

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 24 maj 2019
(OR. en)

2018/0064 (COD)

PE-CONS 49/19

SOC 96
EMPL 68
MI 161
IA 63
CODEC 431

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2019/...**

av den

**om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten,
om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011
och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344**

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46 och 48,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 440, 6.12.2018, s. 128.

² EUT C 461, 21.12.2018, s. 16.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den ...

av följande skäl:

- (1) Fri rörlighet för arbetstagare, etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster hör i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) till de grundläggande principerna för den inre marknaden i unionen.
- (2) Enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen verka för en mycket konkurrenskraftig social marknadsekonomi som siktar på full sysselsättning och sociala framsteg, främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män och solidaritet mellan generationerna samt bekämpa diskriminering. Enligt artikel 9 i EUF-fördraget ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet bl.a. beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.
- (3) Den europeiska pelaren för sociala rättigheter proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen vid det sociala toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt i Göteborg den 17 november 2017. Vid det toppmötet betonades behovet av att sätta människor främst, för att vidareutveckla unionens sociala dimension, och främja konvergens genom insatser på alla nivåer, vilket även bekräftades i slutsatserna från Europeiska rådets möte den 14–15 december 2017.

- (4) I den gemensamma förklaringen om lagstiftningsprioriteringar för 2018–2019 åtog sig parlamentet, rådet och kommissionen att vidta åtgärder för att stärka unionens sociala dimension, genom att förbättra samordningen av de sociala trygghetssystemen, genom att skydda arbetstagare från hälsorisker på arbetsplatsen, genom att säkerställa en rättvis behandling för alla på unionens arbetsmarknad i form av moderniserade regler om utstationering av arbetstagare samt genom att förbättra den gränsöverskridande efterlevnaden av unionsrätten.
- (5) För att skydda rörliga arbetstagares rättigheter och främja rättvis konkurrens mellan företag, särskilt små och medelstora företag, är det mycket viktigt att förbättra den gränsöverskridande efterlevnaden av unionsrätten när det gäller arbetskraftens rörlighet och att bekämpa missbruk på detta område.
- (6) Europeiska arbetsmyndigheten (nedan kallad *myndigheten*) bör inrättas för att bidra till att stärka rättvisan på och förtroendet för den inre marknaden. Myndighetens mål bör vara tydligt fastställt med starkt fokus på ett begränsat antal uppgifter, i syfte att säkerställa att tillgängliga medel används så effektivt som möjligt på områden där myndigheten kan ge störst mervärde. I detta syfte bör myndigheten bistå medlemsstaterna och kommissionen att stärka tillgången till information, stödja efterlevnad och samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning och efterlevnad av unionsrätten i fråga om arbetskraftens rörlighet i hela unionen, samordna de sociala trygghetssystemen i unionen samt medla och underlätta lösningar vid tvister.

- (7) Att förbättra enskildas och arbetsgivares, särskilt små och medelstora företags, tillgång till information om vilka rättigheter och skyldigheter de har i fråga om arbetskraftens rörlighet, fri rörlighet för tjänster och samordning av de sociala trygghetssystemen är avgörande för att de ska kunna dra nytta av den inre marknadens fulla potential.
- (8) Myndigheten bör utföra sin verksamhet inom områdena arbetskraftens rörlighet i hela unionen och samordning av de sociala trygghetssystemen, inbegripet fri rörlighet för arbetstagare, utstationering av arbetstagare och utpräglat mobila tjänster. Den bör också stärka medlemsstaternas samarbete mot odeclarerat arbete och andra företeelser som äventyrar den inre marknadens funktion, såsom brevlådeföretag och falskt egenföretagande, utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att besluta om nationella åtgärder. När myndigheten i samband med att den utför sin verksamhet får kännedom om misstänkta oegentligheter på unionsrättsliga områden, såsom åsidosättande av arbetsvillkor, hälso- och säkerhetsbestämmelser eller arbetskraftsexploatering, bör den kunna rapportera dem och samarbeta i dessa frågor med de berörda medlemsstaternas nationella myndigheter och, när så är lämpligt, med kommissionen och andra behöriga unionsorgan.
- (9) Myndighetens verksamhet bör omfatta specifika unionsrättsakter som förtecknas i denna förordning, inbegripet ändringar av dessa. Denna förteckning bör utvidgas med ytterligare unionsrättsakter som antas på området arbetskraftens rörlighet i hela unionen.

- (10) Myndigheten bör proaktivt bidra till unionens och medlemsstaternas insatser när det gäller arbetskraftens rörlighet i hela unionen och samordning av social trygghet, genom att utföra sina uppgifter i fullständigt samarbete med unionens institutioner och organ och med medlemsstaterna, och samtidigt undvika dubbelarbete och främja synergieffekter och komplementaritet.
- (11) Myndigheten bör bidra till att underlätta tillämpningen och efterlevnaden av unionsrätten inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde och att stödja efterlevnaden av de bestämmelser som genomförs genom allmänt tillämpliga kollektivavtal i enlighet med medlemsstaternas praxis. I detta syfte bör myndigheten inrätta en gemensam unionswebbplats i syfte att ge tillgång till alla relevanta unionswebbplatser och de nationella webbplatser som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU². Utan att det påverkar de uppgifter och verksamheter som utförs av administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004³ (nedan kallad *administrativa kommissionen*), bör myndigheten även bidra till samordningen av de sociala trygghetssystemen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU av den 15 maj 2014 om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen) (EUT L 159, 28.5.2014, s. 11).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/54/EU av den 16 april 2014 om åtgärder som underlättar utövandet av arbetstagares rättigheter i samband med fri rörlighet för arbetstagare (EUT L 128, 30.4.2014, s. 8).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (12) I vissa fall har sektorsspecifik unionslagstiftning antagits för att tillgodose specifika behov inom en viss sektor, såsom internationella transporter, inbegripet väg-, järnvägs- och sjötransporter, inre vattenvägar och luftfart. Myndigheten bör också, inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde, behandla tillämpningen av sådan sektorsspecifik unionslagstiftning i den mån den berör arbetskraftens rörlighet över gränserna och de sociala trygghetssystemen. Behörighetsområdet för myndighetens verksamhet, särskilt frågan om huruvida dess verksamhet bör utvidgas till att omfatta ytterligare unionsrättsakter som omfattar sektorsspecifika behov inom området för internationella transporter, bör bli föremål för regelbunden utvärdering och, om så är lämpligt, översyn.
- (13) Myndighetens verksamhet bör omfatta de personer som omfattas av unionsrätten inom denna förordnings tillämpningsområde, däribland arbetstagare, arbetsgivare, egenföretagare och arbetsökande. Dessa personer bör omfatta både unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som lagligen är bosatta i unionen, såsom utstationerade arbetstagare, personer som förflyttas inom företag och långvarigt bosatta, samt deras familjemedlemmar, i enlighet med unionsrätt som reglerar deras rörlighet inom unionen.
- (14) Inrättandet av myndigheten bör inte medföra nya rättigheter eller skyldigheter för enskilda eller arbetsgivare, inbegripet näringsidkare och icke-vinstdrivande organisationer, eftersom myndighetens verksamhet bör inbegripa sådana enskilda och arbetsgivare i den mån de omfattas av den unionsrätt som ingår i den här förordningens tillämpningsområde. Förstärkt samarbete i fråga om regelefterlevnad bör varken lägga en orimlig administrativ börda på rörliga arbetstagare eller arbetsgivare, särskilt små och medelstora företag, eller motverka arbetskraftens rörlighet.

- (15) För att säkerställa att enskilda och arbetsgivare kan dra fördel av en rättvis och effektiv inre marknad bör myndigheten stödja medlemsstaterna när det gäller att främja möjligheter att underlätta arbetskraftens rörlighet eller tillhandahålla tjänster och rekrytera var som helst inom unionen, inklusive möjligheter för tillgång till gränsöverskridande rörlighetstjänster, såsom gränsöverskridande jobbmatchning, praktikant- och lärlingsutbildningar och rörlighetsprojekt som ”Ditt första Eures-jobb” eller ”Erasmus Pro”. Myndigheten bör också bidra till tydligare information, bland annat om rättigheter och skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten, och enskildas och arbetsgivares tillgång till tjänster, i samarbete med andra av unionens informationstjänster, såsom Ditt Europa – Rådgivning, och i fullständig samverkan och samordning med portalen Ditt Europa, som kommer att utgöra ryggraden i den gemensamma digitala ingång som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

- (16) Myndigheten bör för detta syfte samarbeta inom ramen för andra relevanta unionsinitiativ och unionsnätverk, särskilt Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar¹, Enterprise Europe-nätverket, kontaktpunkterna för gränser, Solvit² och yrkesinspektörskommittén (Slic) samt inom ramen för berörda nationella tjänster, t.ex. de organ som medlemsstaterna utsett enligt direktiv 2014/54/EU för att främja likabehandling och stödja EU-arbetstagare och deras familjemedlemmar. Myndigheten bör ersätta kommissionen i fråga om förvaltning av den europeiska samordningsbyrån för det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589³, inbegripet fastställande av användarbehov och verksamhetskrav för Euresportalens och relaterade informationstekniktjänsters (it) effektivitet, men inte tillhandahållande av it eller drift och utveckling av it-infrastruktur, vilket kommissionen kommer att sköta även i fortsättningen.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2014/EU av den 15 maj 2014 om ett utökat samarbete mellan de offentliga arbetsförmedlingarna (EUT L 159, 28.5.2014, s. 32).

² Kommissionens rekommendation av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2013, s. 10).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

- (17) I syfte att säkerställa en rättvis, enkel och verkningsfull tillämpning och efterlevnad av unionsrätten bör myndigheten stödja samarbete och utbyte av aktuell information mellan medlemsstaterna. Tillsammans med annan personal bör de nationella kontaktpersoner som arbetar vid myndigheten understödja medlemsstaternas efterlevnad av sina samarbetskyldigheter, påskynda kontakterna mellan dem genom rutiner utformade för att minska tidsutdräkten samt upprätta kontakter med andra nationella förbindelseorgan och kontaktpunkter enligt unionsrätten. Myndigheten bör uppmuntra användning av innovativa metoder för ändamålsenligt och resurseffektivt gränsöverskridande samarbete, inbegripet datakommunikationsverktyg som systemet för elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (EESSI) och informationssystemet för den inre marknaden (IMI), och bör bidra till ytterligare digitalisering och förbättrade it-verktyg för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna.

- (18) För att öka medlemsstaternas förmåga att säkerställa skyddet av personer som utövar sin rätt till fri rörlighet och vidta åtgärder mot oegentligheter med ett gränsöverskridande inslag vad gäller den unionsrätt som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, bör myndigheten stödja de behöriga nationella myndigheterna vid samordnade och gemensamma inspektioner, även genom att underlätta inspektioner enligt artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Inspektionerna bör äga rum på begäran av medlemsstaterna eller efter det att de samtyckt till myndighetens förslag. Myndigheten bör tillhandahålla strategiskt, logistiskt och tekniskt stöd till de medlemsstater som deltar i samordnade eller gemensamma inspektioner, med full hänsyn till kraven i fråga om konfidentialitet. Inspektioner bör genomföras med de berörda medlemsstaternas samtycke och bör äga rum i överensstämmelse med den nationella rättsliga ramen eller praxis i de medlemsstater där de äger rum. Medlemsstaterna bör följa upp de samordnade och gemensamma inspektionernas resultat enligt nationell rätt eller praxis.
- (19) Samordnade och gemensamma inspektioner bör inte ersätta eller urholka nationella behörigheter. De nationella myndigheterna bör också vara fullt delaktiga i processen i fråga om sådana inspektioner och bör ha fullständig behörighet. Om fackföreningar ansvarar för inspektioner på nationell nivå bör samordnade och gemensamma inspektioner genomföras efter överenskommelse och i samarbete med de relevanta arbetsmarknadsparterna.

- (20) För att bevaka framväxande tendenser, utmaningar och kryphål när det gäller arbetskraftens rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen bör myndigheten i samarbete med medlemsstaterna och, där så är lämpligt, arbetsmarknadens parter utveckla en kapacitet för analyser och riskbedömningar. Detta bör omfatta analyser och studier av arbetsmarknaden liksom ömsesidiga granskningar. Myndigheten bör övervaka möjliga obalanser i fråga om kompetens och gränsöverskridande flöden av arbetskraft, inbegripet den eventuella inverkan på territoriell sammanhållning. Myndigheten bör även stödja sådana riskbedömningar som avses i artikel 10 i direktiv 2014/67/EU. Myndigheten bör säkerställa synergieffekter och komplementaritet med unionsorgan, -tjänster och -nätverk. Detta bör omfatta inhämtande av synpunkter från Solvit och liknande tjänster om sektorsspecifika utmaningar och problem som ofta återkommer när det gäller arbetskraftens rörlighet på de områden som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Myndigheten bör också förenkla och rationalisera insamling av uppgifter som föreskrivs i unionsrätt som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Detta omfattar inte införandet av nya rapporteringskrav för medlemsstaterna.

- (21) För att stärka de nationella myndigheternas kapacitet när det gäller arbetskraftens rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen och förbättra enhetligheten i tillämpningen av den unionsrätt som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, bör myndigheten tillhandahålla operativt stöd till de nationella myndigheterna, t.ex. genom att ta fram praktiska riktlinjer, kurser och program för ömsesidigt lärande, även för yrkesinspektioner för att de ska kunna hantera utmaningar såsom falskt egenföretagande och missbruk vid utstationering, främja projekt för ömsesidigt stöd, underlätta personalutbyten av det slag som avses i artikel 8 i direktiv 2014/67/EU samt bistå medlemsstaterna när de organiserar upplysningskampanjer riktade till enskilda och arbetsgivare om deras rättigheter och skyldigheter. Myndigheten bör främja utbyte, spridning och användning av god praxis och kunskap om, samt främja ömsesidig förståelse av, olika nationella system och metoder.

(22) Myndigheten bör utveckla synergier mellan sin uppgift att säkerställa rättvis arbetskraftsrörlighet. I denna förordning avses med *bekämpning* av odeklarerat arbete att förebygga, motverka och motarbeta odeklarerat arbete, liksom att främja deklARATIONEN därav. Med grund i kunskaperna och arbetsmetoderna hos det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344¹, bör myndigheten, med deltagande av arbetsmarknadens parter, inrätta en permanent arbetsgrupp kallad det europeiska forumet för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete. Myndigheten bör säkerställa en smidig övergång för den befintliga verksamhet som bedrivs av forumet inrättat genom beslut (EU) 2016/344 till den nya arbetsgruppen inom myndigheten.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2016/344 av den 9 mars 2016 om inrättande av ett europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete (EUT L 65, 11.3.2016, s. 12).

- (23) Myndigheten bör ha en medlarroll. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att hänvisa tvister i enskilda ärenden till myndigheten för medling sedan de misslyckats med att lösa dem genom direktkontakt och dialog. Myndigheten bör endast handlägga tvister mellan medlemsstaterna, medan enskilda och arbetsgivare som ställs inför svårigheter att utöva sina unionsrättsliga rättigheter även fortsättningsvis bör ha tillgång till de nationella tjänster och unionstjänster som inrättats för sådana ändamål, såsom Solvitnätverket till vilket myndigheten bör hänvisa sådana ärenden. Solvitnätverket bör också kunna hänvisa ärenden till myndigheten för handläggning om problemet inte kan lösas på grund av meningsskiljaktigheter mellan de nationella förvaltningarna. Myndigheten bör utöva sin medlarroll utan att det påverkar behörigheten för Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) i fråga om tolkningen av unionsrätten och utan att det påverkar behörigheten för administrativa kommissionen.

- (24) Europeiska interoperabilitetsramen (EIF) tillhandahåller principer och rekommendationer för bättre styrning av interoperabilitet och offentliga tjänster, för upprättande av organisations- och gränsöverskridande relationer och för rationalisering av processer till stöd för helt digitala utbyten, så att både befintlig och ny lagstiftning stöder principerna för interoperabilitet. Den europeiska interoperabilitetsarkitekturen (Eira) är en generisk struktur med principer och riktlinjer för genomförande av interoperabilitetslösningar, som avses i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240¹. Både EIF och Eira bör fungera vägledande och stödjande för myndigheten när interoperabilitetsfrågor tas upp.
- (25) Myndigheten bör sträva efter att förbättra tillgången till onlineinformation och onlinetjänster för unionsaktörer och nationella aktörer och underlätta informationsutbytet dem emellan. Myndigheten bör därför främja användningen av digitala verktyg, där så är möjligt. Vid sidan av it-system och webbplatser spelar digitala verktyg som onlineplattformar och databaser en alltmer central roll på marknaden för arbetstagarnas rörlighet över gränserna. Sådana verktyg är därför användbara för att lätt ge tillgång till relevant onlineinformation och underlätta utbytet av information för unionsaktörer och nationella aktörer om deras gränsöverskridande verksamheter.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA²-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

- (26) Myndigheten bör eftersträva att webbplatser och mobila applikationer som skapats för genomförandet av de uppgifter som fastställs i denna förordning överensstämmer med unionens relevanta tillgänglighetskrav. I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102¹ ska medlemsstaterna säkerställa att deras offentliga organs webbplatser är tillgängliga i enlighet med principerna om tydlighet, funktionsduglighet, begriplighet och tillförlitlighet och att de uppfyller kraven i det direktivet. Det direktivet är inte tillämpligt på unionens institutioners, organs och byråers hemsidor eller mobila applikationer. Myndigheten bör emellertid sträva efter att uppfylla de principer som fastställs i det direktivet.
- (27) Myndigheten bör ledas och drivas i överensstämmelse med principerna i det gemensamma uttalandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 19 juli 2012 om decentraliserade organ.
- (28) Jämställdhetsprincipen är en av unionsrättens grundläggande principer. Den kräver att jämställdhet säkerställs på alla områden, inbegripet anställning, arbete och lön. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen och intressentgruppen. Detta mål bör också eftersträvas av styrelsen när det gäller dess ordförande och de vice ordförandena.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1).

- (29) För att myndigheten ska fungera effektivt bör medlemsstaterna och kommissionen vara företrädare i myndighetens styrelse. Europaparlamentet och branschövergripande arbetsmarknadsparter på unionsnivå, varvid fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska vara lika företrädare och med en lämplig representation av små och medelstora företag, kan också utse företrädare till styrelsen. Styrelsens sammansättning, inbegripet val av ordförande och vice ordförande, bör följa principerna om jämn könsfördelning, erfarenhet och förtjänst. För att myndigheten ska fungera ändamålsenligt och resurseffektivt bör styrelsen bland annat anta ett årligt arbetsprogram, utföra sina arbetsuppgifter beträffande myndighetens budget, anta de budgetregler som ska gälla för myndigheten, utse en verkställande direktör och fastställa förfarandena för den verkställande direktörens beslut om myndighetens operativa uppgifter. Företrädare från tredjeländer som tillämpar unionens regler inom ramen för denna förordnings tillämpningsområde bör kunna få delta i styrelsens sammanträden som observatörer.

- (30) I undantagsfall, där det är nödvändigt att upprätthålla högsta möjliga nivå av konfidentiell behandling, bör den oberoende expert som utses av Europaparlamentet och företrädare för branschövergripande arbetsmarknadsparterna på unionsnivå inte delta i styrelsens överläggningar. Denna bestämmelse bör tydligt anges i styrelsens arbetsordning och begränsas till känslig information i enskilda fall, för att säkerställa att expertens och företrädarnas effektiva deltagande i styrelsens arbete inte begränsas i onödan.
- (31) En verkställande direktör bör utses för att säkerställa myndighetens övergripande administrativa förvaltning och genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelas. Annan personal kan vara ställföreträdare för den verkställande direktören när detta bedöms vara nödvändigt för att säkerställa myndighetens dagliga förvaltning, i enlighet med myndighetens interna bestämmelser, utan att ytterligare chefstjänster skapas.
- (32) Utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens befogenheter bör styrelsen och den verkställande direktören vara oberoende vid fullgörandet av sina uppgifter och agera i det allmännas intresse.

- (33) Myndigheten bör direkt utnyttja de berörda parternas sakkunskap på de områden som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde genom en särskild intressentgrupp. Ledamöterna bör vara företrädare för arbetsmarknadsparter på unionsnivå, däribland erkända sektorsspecifika arbetsmarknadsparter i EU som företräder sektorer som särskilt berörs av frågor om arbetskraftens rörlighet. Intressentgruppen bör ta emot förhandsinformation och ha möjlighet att lämna sina synpunkter till myndigheten, på begäran eller på eget initiativ. Vid fullgörandet av sina uppgifter bör intressentgruppen ta vederbörlig hänsyn till yttranden från och dra nytta av sakkunskapen hos den rådgivande kommitté för samordning av de sociala trygghetssystemen som inrättats genom förordning (EG) nr 883/2004 och den rådgivande kommitté för fri rörlighet för arbetstagare som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011¹.
- (34) För att garantera myndighetens fullständiga oberoende och självständighet bör den ha en egen budget, med inkomster som kommer från unionens allmänna budget, eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna och eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i myndighetens arbete. I exceptionella och vederbörligen motiverade fall bör den även kunna få delegeringsavtal eller särskilda bidrag, och ta ut avgifter för publikationer och tjänster som den tillhandahåller.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 27.5.2011, s. 1).

- (35) De översättningstjänster som krävs för myndighetens verksamhet bör tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ (nedan kallat *översättningscentrum*). Myndigheten bör arbeta tillsammans med översättningscentrum för att fastställa indikatorer för kvalitet, tidsramar och konfidentialitet, för att tydligt kartlägga myndighetens behov och prioriteringar och skapa öppna och oberoende förfaranden för översättningsarbetet.
- (36) Behandling av personuppgifter enligt den här förordningen bör utföras i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹ eller förordning (EG) nr 2018/1725², beroende på vilken som är tillämplig. Detta innebär införande av lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att fullgöra de skyldigheter som de förordningarna innebär, i synnerhet åtgärder med avseende på behandlingens lagenlighet och säkerhet samt tillhandahållande av information och de registrerades rättigheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (37) För att säkerställa öppenhet i myndighetens verksamhet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001¹ tillämpas på myndigheten. Europeiska ombudsmannen bör granska myndighetens verksamhet i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.
- (38) Förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 bör tillämpas på myndigheten, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
- (39) Myndighetens värdmedlemsstat bör tillhandahålla bästa möjliga villkor för att säkerställa myndighetens väl fungerande verksamhet.
- (40) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsvillkor och likabehandling av personal bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*) och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (nedan kallade *anställningsvillkoren*), som fastställs i rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68², inklusive bestämmelserna om tystnadsplikt eller andra likvärdiga skyldigheter i fråga om konfidentiell behandling, gälla för myndighetens personal och för den verkställande direktören.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

² EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (41) Inom ramen för respektive behörighetsområden bör myndigheten samarbeta med unionens organ, särskilt med sådana som inrättats inom området sysselsättning och socialpolitik, så att den bygger vidare på deras sakkunskap och maximerar synergieffekterna: Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop), Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-Osha) och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen (ETF) samt, när det gäller kampen mot organiserad brottslighet och människohandel, med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust). Sådant samarbete bör säkerställa samordning, främja synergieffekter och undvika dubbelarbete i deras verksamhet.
- (42) På området samordning av de sociala trygghetssystemen bör myndigheten och administrativa kommissionen ha ett nära samarbete i syfte att uppnå synergieffekter och undvika dubbelarbete.

- (43) För att stärka det operativa inslaget i den verksamhet vid befintliga organ på de områden som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, bör myndigheten utföra de uppgifter som utförs av tekniska kommittén för arbetskraftens fria rörlighet, inrättad genom förordning (EU) nr 492/2011, expertkommittén för utstationering av arbetstagare, inrättad genom kommissionens beslut 2009/17/EG¹, inbegripet informationsutbytet om administrativt samarbete, assistans i frågor om genomförande och gränsöverskridande efterlevnad, samt det forum som inrättats genom beslut (EU) 2016/344. När myndigheten inlett sin verksamhet bör dessa organ upphöra att existera. Styrelsen får besluta att inrätta särskilda arbetsgrupper eller expertpaneler.
- (44) Rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen, som inrättades genom förordning (EG) nr 883/2004, och rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare, som inrättades genom förordning (EU) nr 492/2011, tillhandahåller ett forum för samråd med arbetsmarknadens parter och regeringsföreträdare på nationell nivå. Myndigheten bör bidra till deras verksamhet och bör få delta i deras sammanträden.
- (45) För att återspegla den nya institutionella strukturen bör förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 ändras, och beslut (EU) 2016/344 bör upphöra att gälla när myndigheten inlett sin verksamhet.

¹ Kommissionens beslut 2009/17/EG av den 19 december 2008 om inrättande av expertkommittén för utstationering av arbetstagare (EUT L 8, 13.1.2009, s. 26).

- (46) Myndigheten bör respektera skillnaderna i de nationella arbetsmarknadsmodellerna samt arbetsmarknadens parter självständighet, vilket uttryckligen erkänns i EUF-fördraget. Deltagandet i myndighetens verksamhet påverkar inte medlemsstaternas behörighet, skyldigheter och ansvar enligt bland annat Internationella arbetsorganisationens (ILO) relevanta och tillämpliga konventioner, såsom konvention nr 81 om yrkesinspektion, och medlemsstaternas befogenheter att reglera, medla i eller övervaka relationerna mellan arbetsmarknadens parter på nationell nivå, särskilt när det gäller utövandet av rätten till kollektiva förhandlingar och vidta kollektiva åtgärder.
- (47) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att inom dess tillämpningsområde bidra till att säkerställa rättvis arbetskraftsrörlighet i hela unionen och att bistå medlemsstaterna och kommissionen vid samordningen av de sociala trygghetssystemen inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan samordning utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären av dessa verksamheter och behovet av ökat samarbete mellan medlemsstaterna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (48) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som det hänvisas till i artikel 6 i EU-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Principer

Artikel 1

Inrättande, syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas Europeiska arbetsmyndigheten (nedan kallad *myndigheten*).
2. Myndigheten ska bistå medlemsstaterna och kommissionen i deras effektiva tillämpning och efterlevnad av unionsrätten i fråga om arbetskraftens rörlighet i hela unionen och samordning av de sociala trygghetssystemen inom unionen. Myndigheten ska agera inom ramen för tillämpningsområdet för de unionsrättsakter som förtecknas i punkt 4, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på de rättsakterna, och varje annan rättsligt bindande unionsrättsakt genom vilken myndigheten tilldelas uppgifter.

3. Denna förordning ska inte på något sätt påverka utövandet av de grundläggande rättigheter som erkänns i medlemsstaterna och på unionsnivå, inklusive rätten att strejka eller att vidta annan åtgärd som omfattas av specifika arbetsmarknadsmodeller i medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt eller praxis. Den ska heller inte påverka rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal eller att vidta kollektiva åtgärder i enlighet med nationell rätt eller praxis.
4. Myndighetens verksamhetsområde ska omfatta följande unionsrättsakter, inklusive alla framtida ändringar av dessa akter:
 - a) Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG¹.
 - b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

- c) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) 987/2009¹, inklusive bestämmelserna i rådets förordningar (EEG) nr 1408/71² och (EEG) nr 574/72³ i den mån de fortfarande är tillämpliga, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010⁴ och rådets förordning (EG) nr 859/2003⁵ om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).
- ² Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2).
- ³ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1).
- ⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).
- ⁵ Rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, 20.5.2003, s. 1).

- d) Förordning (EU) nr 492/2011.
- e) Direktiv 2014/54/EU.
- f) Förordning (EU) 2016/589.
- g) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006¹.
- h) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG².
- i) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009³.

5. Myndighetens verksamhetsområde ska omfatta de bestämmelser i denna förordning som rör medlemsstaternas samarbete för att bekämpa odeklarerat arbete.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG (EUT L 102, 11.4.2006, s. 35).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

6. Denna förordning ska respektera medlemsstaternas behörighet vad gäller tillämpning och efterlevnad av den unionslagstiftning som förtecknas i punkt 4.

Den ska inte påverka enskildas eller arbetsgivares rättigheter eller skyldigheter enligt unionsrätten och nationell rätt eller praxis, de nationella myndigheternas rättigheter och skyldigheter som följer därav och inte heller arbetsmarknadens parter självständighet, som uttryckligen erkänns i EUF-fördraget.

Denna förordning ska inte påverka befintliga bilaterala avtal och arrangemang för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt sådana som rör samordnade och gemensamma inspektioner.

Artikel 2

Mål

Myndighetens mål ska vara att bidra till att säkerställa rättvis arbetskraftsrörlighet i hela unionen och bistå medlemsstaterna och kommissionen vid samordningen av de sociala trygghetssystemen inom unionen. Myndigheten ska i detta syfte och inom det tillämpningsområde som anges i artikel 1

- a) underlätta tillgång till information om rättigheter och skyldigheter rörande arbetskraftens rörlighet i hela unionen samt till relevanta tjänster,

- b) underlätta och stärka samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller efterlevnaden av relevant unionsrätt i hela unionen, bland annat genom att underlätta samordnade och gemensamma inspektioner,
- c) medla och underlätta lösningar vid gränsöverskridande tvister mellan medlemsstaterna, och
- d) stödja medlemsstaternas samarbete när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete.

Artikel 3

Rättslig ställning

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt deras nationella rätt. Den får särskilt förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstol och andra myndigheter.

Kapitel II

Myndighetens uppgifter

Artikel 4

Myndighetens uppgifter

För att uppnå sina mål ska myndigheten utföra följande uppgifter:

- a) Underlätta tillgången till information och samordna Eures i enlighet med artiklarna 5 och 6.
- b) Underlätta samarbetet och utbytet av information mellan medlemsstaterna i syfte att underlätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning och efterlevnad av relevant unionsrätt i enlighet med artikel 7.
- c) Samordna och stödja samordnade och gemensamma inspektioner i enlighet med artiklarna 8 och 9.
- d) Utföra analyser och riskbedömningar när det gäller arbetskraftens rörlighet över gränserna i enlighet med artikel 10.

- e) Stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad när det gäller att säkerställa effektiv tillämpning och efterlevnad av relevant unionsrätt i enlighet med artikel 11.
- f) Stödja medlemsstaterna när det gäller att bekämpa odeclarerat arbete i enlighet med artikel 12.
- g) Medla i tvister mellan medlemsstater som rör tillämpningen av relevant unionsrätt i enlighet med artikel 13.

Artikel 5

Information om arbetskraftens rörlighet

Myndigheten ska förbättra tillgängligheten, kvaliteten och tillgången när det gäller allmän information till enskilda, arbetsgivare och arbetsmarknadens parter om deras rättigheter och skyldigheter enligt de unionsrättsakter som förtecknas i artikel 1.4 för att underlätta arbetskraftens rörlighet i unionen. Myndigheten ska i detta syfte

- a) bidra till tillhandahållandet av relevant information om rättigheter och skyldigheter för enskilda i gränsöverskridande situationer, bland annat genom en enda unionsomfattande webbplats som fungerar som en gemensam portal för tillgång till informationskällor och tjänster på unionsnivå och nationell nivå på alla unionens officiella språk och som inrättats genom förordning (EU) nr 2018/1724,
- b) stödja medlemsstaterna vid tillämpningen av förordning (EU) 2016/589,
- c) stödja medlemsstaterna när det gäller att fullgöra skyldigheterna i fråga om tillgång till och spridning av information om fri rörlighet för arbetstagare som särskilt fastställs i artikel 6 i direktiv 2014/54/EU och i artikel 22 i förordning (EU) 2016/589, om samordning av de sociala trygghetssystemen som fastställs i artikel 76.4 och 76.5 i förordning (EG) nr 883/2004 och om utstationering av arbetstagare som fastställs i artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, bland annat genom hänvisningar till nationella informationskällor såsom gemensamma officiella nationella webbplatser,
- d) stödja medlemsstaterna när det gäller att förbättra korrektheten, fullständigheten och användarvänligheten för relevanta nationella informationskällor och informationstjänster, i enlighet med de kvalitetskriterier som fastställs i förordning (EU) 2018/1724,
- e) stödja medlemsstaternas när det gäller att effektivisera tillhandahållandet av information och tjänster till enskilda och arbetsgivare avseende gränsöverskridande rörlighet på frivillig basis,

- f) underlätta samarbetet mellan de behöriga organ som utsetts i enlighet med direktiv 2014/54/EU för att tillhandahålla information, vägledning och assistans till enskilda och arbetsgivare när det gäller arbetskraftens rörlighet inom den inre marknaden.

Artikel 6

Samordning av Eures

Myndigheten ska förvalta den europeiska samordningsbyrån för Eures som inrättats genom artikel 7 i förordning (EU) 2016/589, i syfte att stödja medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla tjänster till enskilda och arbetsgivare genom Eures, såsom matchning över gränserna av lediga jobb, praktik- och lärlingsplatser med hjälp av meritförteckningar, och därigenom underlätta arbetskraftens rörlighet i hela unionen.

Den europeiska samordningsbyrån ska, under myndighetens förvaltning, fullgöra sina åtaganden i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2016/589, med undantag för teknisk drift och utveckling av Euresportalen och relaterade it-tjänster, som även fortsättningsvis ska förvaltas av kommissionen. Myndigheten ska, under den verkställande direktörens ansvar, i enlighet med artikel 22.4 n i den här förordningen, säkerställa att denna verksamhet till fullo uppfyller kraven i tillämplig dataskyddslagstiftning, inbegripet kravet att utse ett dataskyddsombud i enlighet med artikel 36 i denna förordning.

Artikel 7

Samarbete och utbyte av information mellan medlemsstaterna

1. Myndigheten ska underlätta samarbete och påskyndat utbyte av information mellan medlemsstaterna och stödja deras faktiska fullgörande av samarbetskyldigheterna, inbegripet informationsutbyte, såsom fastställs i unionsrätt som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

I detta syfte ska myndigheten särskilt

- a) på begäran av en eller flera medlemsstater stödja de nationella myndigheterna när det gäller att fastställa vilka de berörda kontaktpunkterna är för de nationella myndigheterna i andra medlemsstater,
- b) på begäran av en eller flera medlemsstater underlätta uppföljningen av begäranden och informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna genom att tillhandahålla logistiskt och tekniskt stöd, inbegripet översättnings- och tolkningstjänster, och genom att utbyta information om statusen för olika ärenden,
- c) främja, utbyta och bidra till spridning av bästa praxis mellan medlemsstaterna,

- d) på begäran av en eller flera medlemsstater i förekommande fall underlätta och stödja gränsöverskridande verkställighetsförfaranden när det gäller sanktioner och sanktionsavgifter, inom tillämpningsområdet för denna förordning i enlighet med artikel 1,
 - e) rapportera till kommissionen två gånger per år om olösta begäranden mellan medlemsstaterna och bedöma huruvida dessa begäranden ska hänvisas till medling i enlighet med artikel 13.2.
2. På begäran av en eller flera medlemsstater ska myndigheten i samband med fullgörandet av sina uppgifter tillhandahålla information till stöd för den berörda medlemsstaten i fråga om effektiv tillämpning av de unionsrättsakter som omfattas av myndighetens behörighet.
 3. Myndigheten ska främja användningen av elektroniska verktyg och förfaranden för utbyte av meddelanden mellan de nationella myndigheterna, inbegripet informationssystemet för den inre marknaden (IMI).
 4. Myndigheten ska främja användningen av innovativa metoder för effektivt och ändamålsenligt gränsöverskridande samarbete och ska främja möjligheten att använda system för elektroniskt utbyte och databaser mellan medlemsstaterna för att göra det lättare att få tillgång till uppgifter i realtid och upptäcka bedrägerier samtidigt som den får föreslå möjliga förbättringar i användningen av dessa system och databaser. Myndigheten ska lämna rapporter till kommissionen så att systemen för elektroniskt utbyte och databaserna kan utvecklas ytterligare.

Artikel 8

Samordning av och stöd för samordnade och gemensamma inspektioner

1. På begäran av en eller flera medlemsstater ska myndigheten samordna och stödja samordnade eller gemensamma inspektioner på de områden som omfattas av myndighetens behörighet. Myndigheten får också på eget initiativ föreslå för myndigheterna i de berörda medlemsstaterna att de ska utföra en samordnad eller gemensam inspektion.

Samordnade och gemensamma inspektioner ska ske enligt överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna.

Arbetsmarknadens parter på nationell nivå får anmäla ärenden till myndigheten.

2. I denna förordning avses med
 - a) samordnade inspektioner: inspektioner som utförs i två eller flera medlemsstater samtidigt beträffande relaterade ärenden, där varje nationell myndighet är verksam på sitt eget territorium, och som i förekommande fall stöds av myndighetens personal.
 - b) gemensamma inspektioner: inspektioner som utförs i en medlemsstat, med deltagande av de nationella myndigheterna i en eller flera andra medlemsstater, och som i förekommande fall stöds av myndighetens personal.

3. I enlighet med principen om lojalt samarbete ska medlemsstaterna sträva efter att delta i samordnade eller gemensamma inspektioner.

Alla deltagande medlemsstater ska på förhand komma överens om en samordnad eller gemensam inspektion, och sådana överenskommelser ska anmälas via deras nationella kontaktpersoner som utsetts i enlighet med artikel 32.

Om en eller flera medlemsstater beslutar att inte delta i den samordnade eller gemensamma inspektionen ska de övriga medlemsstaternas nationella myndigheter utföra en inspektion endast i de deltagande medlemsstaterna. De medlemsstater som beslutar att inte delta ska behandla uppgifter om en sådan inspektion konfidentiellt.

4. Myndigheten ska fastställa och anta villkoren för att säkerställa lämplig uppföljning om en medlemsstat beslutar att inte delta i en samordnad eller gemensam inspektion.

I sådana fall ska den berörda medlemsstaten utan onödigt dröjsmål skriftligen informera myndigheten och de övriga berörda medlemsstaterna, även på elektronisk väg, om skälen till sitt beslut och eventuellt om vilka åtgärder den planerar att vidta för att lösa ärendet samt, när det är känt, om resultatet av sådana åtgärder. Myndigheten får föreslå att en medlemsstat som inte har deltagit i en samordnad eller gemensam inspektion utför en egen inspektion på frivillig väg.

5. Medlemsstaterna och myndigheten ska behandla uppgifter om planerade inspektioner konfidentiellt med avseende på tredje part.

Artikel 9

Arrangemang för samordnade och gemensamma inspektioner

1. En överenskommelse om att utföra en samordnad inspektion eller en gemensam inspektion mellan de deltagande medlemsstaterna och myndigheten ska fastställa villkoren för att utföra inspektionen, bland annat inspektionens omfattning och syfte samt, i förekommande fall, eventuella arrangemang när det gäller deltagande av myndighetens personal i inspektionen. Överenskommelsen får innehålla bestämmelser som gör det möjligt att med kort varsel utföra samordnade eller gemensamma inspektioner när de väl överenskommit och planerats. Myndigheten ska upprätta en mall för överenskommelser i enlighet med unionsrätten samt nationell rätt eller praxis.
2. Samordnade och gemensamma inspektioner ska utföras i enlighet med lagstiftning eller praxis i de medlemsstater där inspektionerna sker. Eventuell uppföljning av sådana inspektioner ska ske i enlighet med lagstiftning eller praxis i de berörda medlemsstaterna.
3. Samordnade och gemensamma inspektioner ska utföras på ett operativt effektivt sätt. I detta syfte ska medlemsstaterna i inspektionsöverenskommelsen ge tjänstemän från en annan medlemsstat som deltar i sådana inspektioner en lämplig roll och ställning i enlighet med lagstiftning eller praxis i den medlemsstat där inspektionen utförs.

4. Myndigheten ska tillhandahålla begreppsmässigt, logistiskt och tekniskt stöd samt i förekommande fall juridisk sakkunskap om den berörda medlemsstaten begär det, inbegripet översättnings- och tolkningstjänster, till de medlemsstater som utför samordnade eller gemensamma inspektioner.
5. Myndighetens personal får närvara vid inspektionen som observatörer och får tillhandahålla logistiskt stöd, och får delta i en samordnad eller gemensam inspektion, om detta på förhand godkänts av den medlemsstat på vars territorium de kommer att biträda inspektionen, i enlighet med lagstiftning eller praxis i den medlemsstaten.
6. En medlemsstats myndighet som utför en samordnad eller gemensam inspektion ska rapportera till myndigheten om resultatet av inspektionen i den medlemsstaten och om det övergripande operativa genomförandet av den samordnade eller gemensamma inspektionen senast sex månader efter det att inspektionen avslutats.
7. Det ska vara möjligt att använda den information som samlats in vid samordnade eller gemensamma inspektioner som bevisning i rättsliga förfaranden i den berörda medlemsstaten, i enlighet med lagstiftning eller praxis i den medlemsstaten.

8. Information om samordnade och gemensamma inspektioner som samordnas av myndigheten, samt information som medlemsstaterna och myndigheten tillhandahåller i enlighet med artikel 8.2 och 8.3, ska ingå i de rapporter som ska lämnas till styrelsen två gånger om året. Sådana rapporter ska även sändas till intressentgruppen, med känsliga uppgifter vederbörligen redigerade. En årlig rapport om de inspektioner som myndigheten stöder ska ingå i myndighetens årliga verksamhetsrapport.
9. Om myndigheten under samordnade eller gemensamma inspektioner, eller under någon del av sin verksamhet, får kännedom om misstänkta oegentligheter när det gäller tillämpningen av unionsrätten får den rapportera om dessa misstänkta oegentligheter, om det är lämpligt, till den berörda medlemsstaten och till kommissionen.

Artikel 10

Analyser och riskbedömning av arbetskraftens rörlighet

1. Myndigheten ska, i samarbete med medlemsstaterna och när så är lämpligt med arbetsmarknadens parter, bedöma risker och analysera arbetskraftens rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen i unionen. Riskbedömningen och analyserna ska avse frågor såsom obalans på arbetsmarknaden, branschspecifika utmaningar och återkommande problem, och myndigheten får även utföra riktade djupanalyser och studier för att undersöka specifika frågor. Vid utförandet av sin riskbedömning och sina analyser ska myndigheten i möjligaste mån använda relevanta och aktuella statistiska uppgifter från befintliga undersökningar samt säkerställa komplementaritet med, och stödja sig på sakkunskap från unionens organ eller tjänster och nationella myndigheter, organ eller tjänster, bland annat när det gäller bedrägerier, utnyttjande, diskriminering, kompetensprognoser samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
2. Myndigheten ska ordna ömsesidiga granskningar mellan medlemsstater som samtycker till att delta i syfte att
 - a) utreda frågor, svårigheter och särskilda problem som kan bli aktuella när det gäller genomförandet och den praktiska tillämpningen av unionsrätten inom ramen för myndighetens behörighet samt den praktiska efterlevnaden av unionsrätten,

- b) göra tillhandahållandet av tjänster till enskilda och företag mer enhetligt,
 - c) förbättra kunskaperna om och den ömsesidiga förståelsen av olika system och praxis samt bedöma hur effektiva olika åtgärder är, bland annat förebyggande och avskräckande åtgärder.
3. När en riskbedömning eller någon annan typ av analys har slutförts ska myndigheten rapportera sina slutsatser till kommissionen samt direkt till de berörda medlemsstaterna och föreslå möjliga åtgärder för att avhjälpa konstaterade brister. Myndigheten ska även inkludera en sammanfattning av sina slutsatser i sina årsrapporter till Europaparlamentet och kommissionen.
4. Myndigheten ska när så är lämpligt samla in statistiska uppgifter som sammanställs och tillhandahålls av medlemsstaterna inom de områden av unionsrätten som omfattas av myndighetens behörighet. Myndigheten ska därigenom eftersträva att effektivisera nuvarande uppgiftsinsamling på dessa områden för att undvika att samma uppgifter samlas in flera gånger. I förekommande fall ska artikel 15 tillämpas. Myndigheten ska samarbeta med kommissionen (Eurostat) och, där så är lämpligt, dela med sig av resultaten av sin uppgiftsinsamling.

Artikel 11
Stöd till kapacitetsuppbyggnad

Myndigheten ska stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad i syfte att främja en enhetlig efterlevnad av unionsrätten på alla områden som förtecknas i artikel 1. Myndigheten ska särskilt vidta följande åtgärder:

- a) I samarbete med nationella myndigheter och i förekommande fall med arbetsmarknadens parter utarbeta gemensamma icke-bindande riktlinjer som medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter kan använda, bland annat vägledning för inspektioner i ärenden med en gränsöverskridande dimension, samt gemensamma definitioner och begrepp, som bygger på relevant arbete på nationell nivå och unionsnivå.
- b) Främja och stödja ömsesidigt bistånd, antingen i form av ömsesidiga insatser eller gruppinsatser samt system för personalutbyten och utsändning mellan de nationella myndigheterna.
- c) Främja utbyte och spridning av erfarenheter och god praxis, inbegripet exempel på samarbete mellan berörda nationella myndigheter.
- d) Utveckla branschspecifika och branschövergripande utbildningsprogram, bland annat för yrkesinspektioner, och särskilt utbildningsmaterial, bland annat genom metoder för nätbaserat lärande.

- e) Främja upplysningskampanjer, bland annat kampanjer för att informera enskilda och arbetsgivare, särskilt små och medelstora företag, om deras rättigheter och skyldigheter och vilka möjligheter som finns.

Artikel 12

Europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete

1. Europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete, som inrättas i enlighet med artikel 16.2, ska stödja myndighetens verksamhet för att bekämpa odeklarerat arbete genom att
 - a) stärka samarbetet mellan medlemsstaternas berörda myndigheter och andra involverade aktörer för att på ett mer ändamålsenligt och effektivt sätt bekämpa odeklarerat arbete i dess olika former och falskdeklarerat arbete som är kopplat till det, inklusive falskt egenföretagande,
 - b) förbättra kapaciteten hos medlemsstaternas olika berörda myndigheter och aktörer att bekämpa odeklarerat arbete med avseende på dess gränsöverskridande aspekter, och på så vis bidra till likvärdiga konkurrensvillkor,

- c) öka allmänhetens medvetenhet om frågor med anknytning till odeklarerat arbete och om det brådskande behovet av lämpliga åtgärder samt uppmuntra medlemsstaterna att öka sina insatser mot odeklarerat arbete,
 - d) genomföra den verksamhet som anges i bilagan.
2. Forumet ska uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna genom att
- a) utbyta bästa praxis och information,
 - b) utveckla expertis och analys, samtidigt som allt slags dubbelarbete undviks,
 - c) uppmuntra och underlätta innovativa tillvägagångssätt för effektivt och ändamålsenligt gränsöverskridande samarbete och utvärdera erfarenheter,
 - d) bidra till övergripande insikter om frågor med anknytning till odeklarerat arbete.
3. Forumet ska bestå av
- a) en erfaren företrädare som utses av varje medlemsstat,
 - b) en företrädare för kommissionen,

- c) högst fyra företrädare för branschövergripande arbetsmarknadsparter på unionsnivå, vilka ska utses av dessa arbetsmarknadsparter, varvid fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska vara lika företrädda.

4. Följande aktörer får delta i forumets möten som observatörer, och deras bidrag ska vederbörligen beaktas:

- a) Högst 14 företrädare för arbetsmarknadens parter inom sektorer där odeklarerat arbete är vanligt förekommande, vilka ska utses av dessa arbetsmarknadsparter, varvid fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska vara lika företrädda.
- b) En företrädare för Eurofound, EU-Osha respektive ILO.
- c) En företrädare för varje tredjeland i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Andra observatörer än de som avses i första stycket får bjudas in att delta i forumets möten, och deras bidrag ska vederbörligen beaktas.

En företrädare för myndigheten ska vara ordförande för forumet.

Artikel 13

Medling mellan medlemsstaterna

1. Myndigheten får underlätta en lösning vid tvister mellan två eller flera medlemsstater om enskilda ärenden avseende tillämpning av unionsrätten inom de områden som omfattas av denna förordning, utan att det påverkar domstolens befogenheter. Syftet med sådan medling ska vara att sammanjämka divergerande synpunkter mellan de medlemsstater som är parter i en tvist och till att anta ett icke-bindande yttrande.
2. Om en tvist inte kan lösas genom direkta kontakter och dialog mellan de medlemsstater som är parter i tvisten ska myndigheten på begäran av en eller flera berörda medlemsstater inleda ett medlingsförfarande. Myndigheten får också på eget initiativ föreslå att ett medlingsförfarande ska inledas. Medling får endast genomföras efter samtycke från alla de medlemsstater som är parter i tvisten.
3. Den första etappen av medlingen ska genomföras mellan de medlemsstater som är parter i tvisten och en medlare, som ska anta ett icke-bindande yttrande i samförstånd. Experter från medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten får delta i den första etappen av medlingen som rådgivare.

4. Om ingen lösning hittas under den första etappen av medlingen ska myndigheten inleda en andra etapp inför medlingsnämnden, förutsatt att alla medlemsstater som är parter i tvisten är överens om detta.
5. Medlingsnämnden, som består av experter från andra medlemsstater än dem som är parter i tvisten, ska sträva efter att sammanjämka de synpunkter som framförs av de medlemsstater som är parter i tvisten och ska enas om ett icke-bindande yttrande. Experter från kommissionen och myndigheten får delta i den andra etappen som rådgivare.
6. Styrelsen ska anta regler för medlingsförfarandet, inbegripet arbetsformer, utnämning av medlare, tillämpliga tidsfrister, deltagande av experter från medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten samt medlingsnämndens möjlighet att ingå i paneler bestående av flera ledamöter.
7. Det ska vara frivilligt för de medlemsstater som är parter i tvisten att delta i bägge etapperna av medlingsförfarandet. Om en medlemsstat beslutar att inte delta i medlingen, ska den skriftligen, även på elektronisk väg, informera myndigheten och övriga berörda medlemsstater som är parter i tvisten om skälen till sitt beslut inom den tidsfrist som fastställs i de regler för medlingsförfarandet som avses i punkt 6.

8. När medlemsstaterna lägger fram ett ärende för medling ska de säkerställa att alla personuppgifter som rör det ärendet är anonymiserade på ett sådant sätt att den registrerade inte eller inte längre kan identifieras. Myndigheten får inte vid någon tidpunkt under medlingen behandla personuppgifter om enskilda som berörs av ärendet.
9. Ärenden som är under behandling i domstol på nationell nivå eller unionsnivå ska inte komma ifråga för myndighetens medling. När domstolsförfaranden inleds under medlingen ska medlingsförfarandet avbrytas.
10. Medling ska inte påverka behörigheten för administrativa kommissionen, inbegripet alla beslut som den fattar. Medlingen ska ta hänsyn till administrativa kommissionens alla relevanta beslut.
11. När en tvist helt eller delvis avser frågor om social trygghet ska myndigheten underrätta administrativa kommissionen.

För att säkerställa ett välfungerande samarbete, samordna verksamheten i samförstånd och undvika allt slags dubbelarbete i medlingsärenden som berör både social trygghet och arbetsrätt, ska administrativa kommissionen och myndigheten upprätta ett samarbetsavtal.

På begäran av administrativa kommissionen och i samförstånd med de medlemsstater som är parter i tvisten ska myndigheten hänskjuta frågan om social trygghet till den administrativa kommissionen i enlighet med artikel 74a.2 i förordning (EG) nr 883/2004. Medling får fortsätta i de frågor som inte avser social trygghet.

På begäran av en medlemsstat som är part i tvisten ska myndigheten hänskjuta frågan om samordning av de sociala trygghetssystemen till administrativa kommissionen. Detta hänskjutande får ske när som helst under medlingen. Medling får fortsätta i de frågor som inte avser social trygghet.

12. Inom tre månader efter antagandet av det icke-bindande yttrandet ska de medlemsstater som är parter i tvisten rapportera till myndigheten med avseende på de åtgärder som de vidtagit för att följa upp yttrandet eller, när de inte har vidtagit några åtgärder, med avseende på skälen till varför åtgärder inte vidtagits.
13. Myndigheten ska två gånger om året rapportera till kommissionen när det gäller resultaten av de medlingsärenden som den har utfört och de ärenden där den inte gått vidare.

Artikel 14

Samarbete med byråer och specialiserade organ

Myndigheten ska i all sin verksamhet sträva efter att säkerställa samarbete, undvika dubbelarbete och främja samverkans effekter och komplementaritet med andra decentraliserade unionsbyråer och specialiserade organ, såsom administrativa kommissionen. I detta syfte får myndigheten ingå samarbetsavtal med andra relevanta unionsbyråer, exempelvis Cedefop, Eurofound, EU-Osha, ETF, Europol och Eurojust.

Artikel 15

Interoperabilitet och informationsutbyte

Myndigheten ska samordna, utveckla och tillämpa interoperabilitetsramar för att garantera informationsutbyte mellan medlemsstaterna och också med myndigheten. Dessa interoperabilitetsramar ska grundas på och stödjas av den europeiska interoperabilitetsramen och den europeiska interoperabilitetsarkitektur som avses i beslut (EU) 2015/2240¹.

¹ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2015/2240 av den 25 november 2015 om inrättandet av ett program för lösningar för interoperabilitet och gemensamma ramar för europeiska offentliga förvaltningar, företag och medborgare (ISA2-programmet) för modernisering av den offentliga sektorn (EUT L 318, 4.12.2015, s. 1).

Kapitel III

Myndighetens organisation

Artikel 16

Förvaltnings- och ledningsstruktur

1. Myndighetens förvaltnings- och ledningsstruktur ska omfatta följande:
 - a) En styrelse.
 - b) En verkställande direktör.
 - c) En intressentgrupp.

2. Myndigheten får inrätta arbetsgrupper eller expertpaneler som består av företrädare för medlemsstaterna eller kommissionen, eller externa experter efter ett urvalsförfarande, eller en kombination av dessa, för att fullgöra särskilda uppgifter eller för särskilda politikområden. Den ska inrätta det forum som avses i artikel 12 som en permanent arbetsgrupp och den medlingsnämnd som avses i artikel 13.

Arbetsordningen för sådana arbetsgrupper och paneler ska fastställas av myndigheten efter samråd med kommissionen.

Artikel 17
Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av
 - a) en ledamot från varje medlemsstat,
 - b) två ledamöter som företräder kommissionen,
 - c) en oberoende expert som utses av Europaparlamentet,
 - d) fyra ledamöter som företräder branschövergripande arbetsmarknadsparter på unionsnivå, varvid fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska vara lika företrädda.

Endast de ledamöter som avses i leden a och b i första stycket ska ha rösträtt.

2. Varje styrelseledamot ska ha en suppleant. Suppleanten ska företräda ledamoten i ledamotens frånvaro.
3. De ledamöter som avses i punkt 1 första stycket a och deras suppleanter ska utses av sina medlemsstater.

Kommissionen ska utse de ledamöter som avses i punkt 1 första stycket b.

Europaparlamentet ska utse den expert som avses i punkt 1 första stycket c.

De branschövergripande arbetsmarknadsparterna på unionsnivå ska utse de ledamöter som avses i led d i första stycket och Europaparlamentet ska utse sin självständiga expert efter att ha kontrollerat att det inte föreligger någon intressekonflikt.

Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper inom de områden som avses i artikel 1, med hänsyn till relevanta färdigheter i fråga om ledarskap, administration och budget.

Alla parter som är företrädare i styrelsen ska sträva efter att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuiteten i styrelsens arbete. Alla parter ska sträva efter att uppnå en jämn fördelning av kvinnor och män i styrelsen.

4. Alla ledamöter och suppleanter ska underteckna en skriftlig förklaring när de tillträder sin tjänst där de uppger att de inte befinner sig i en intressekonflikt. Alla ledamöter och suppleanter ska uppdatera sin förklaring när det sker en förändring avseende intressekonflikter. Myndigheten ska offentliggöra förklaringarna och uppdateringarna på sin webbplats.

5. Ledamöternas och suppleanternas mandatperiod ska vara fyra år. Denna mandatperiod får förnyas.
6. Företrädare från tredjeländer som tillämpar unionsrätten inom de områden som omfattas av denna förordning får delta i styrelsens sammanträden och överläggningar som observatörer.
7. En företrädare för Eurofound, en företrädare för EU-Osha, en företrädare för Cedefop och en företrädare för Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen får bjudas in att delta i styrelsens sammanträden som observatörer för att effektivisera organen och öka samverkans effekterna mellan dem.

Artikel 18

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen ska särskilt fullgöra följande uppgifter:
 - a) Tillhandahålla strategisk vägledning och övervaka myndighetens verksamhet.
 - b) Anta myndighetens årsbudget med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade styrelseledamöterna och fullgöra andra uppgifter avseende myndighetens budget i enlighet med kapitel IV.

- c) Bedöma och anta den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om myndighetens verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, sända den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 1 juli varje år och offentliggöra den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten.
- d) Anta de finansiella regler som ska tillämpas på myndigheten i enlighet med artikel 29.
- e) Anta en strategi för bedrägeribekämpning, som står i proportion till risken för bedrägerier, med hänsyn till kostnaderna och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.
- f) Anta regler för att förebygga och hantera intressekonflikter bland styrelsens ledamöter och oberoende experter, ledamöterna i intressentgruppen och de arbetsgrupper och paneler inom myndigheten som har inrättats i enlighet med artikel 16.2 samt utstationerade nationella experter och annan personal som inte är anställd av myndigheten i enlighet med artikel 33, och på sin webbplats varje år offentliggöra intresseförklaringarna från styrelseledamöterna.
- g) Efter en behovsanalys anta och regelbundet uppdatera de planer för kommunikation och informationsspridning som avses i artikel 36.3.
- h) Anta sin arbetsordning.
- i) Anta reglerna för medlingsförfarandet i enlighet med artikel 13.

- j) Inrätta arbetsgrupper och expertpaneler i enlighet med artikel 16.2 och anta deras arbetsordningar.
- k) I enlighet med punkt 2, med avseende på myndighetens personal, utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och i anställningsvillkoren tilldelas den myndighet som är behörig att sluta anställningsavtal (nedan kallade *tillsättningsbefogenheter*).
- l) Anta genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
- m) Där så är lämpligt inrätta en internrevisionsfunktion.
- n) Utse den verkställande direktören och i förekommande fall förlänga mandatperioden för, eller säga upp, honom eller henne från ämbetet i enlighet med artikel 31.
- o) Utse en räkenskapsförare, som ska omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren och som ska vara helt oberoende vid fullgörandet av sina arbetsuppgifter.
- p) Fastställa urvalsförfarandet för ledamöter och suppleanter i den intressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 23 och utse dessa ledamöter och suppleanter.

- q) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer som härrör från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).
 - r) Fatta alla beslut om inrättandet av myndighetens interna kommittéer eller andra organ och, vid behov, ändringar av dessa, med beaktande av myndighetens verksamhetsbehov och en sund ekonomisk förvaltning.
 - s) Godkänna myndighetens utkast till det samlade programdokument som avses i artikel 24 innan det överlämnas till kommissionen för yttrande.
 - t) Efter det att kommissionens yttrande mottagits, anta myndighetens samlade programdokument med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen och i enlighet med artikel 24.
2. Styrelsen ska, i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna, anta ett beslut grundat på artikel 2.1 i tjänsteföreskrifterna och på artikel 6 i anställningsvillkoren om att till den verkställande direktören delegera relevanta tillsättningsmyndighetsbefogenheter och ange på vilka villkor denna delegering av befogenheter kan dras in. Den verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

3. Vid exceptionella omständigheter får styrelsen genom ett beslut tillfälligt dra in delegeringen till den verkställande direktören av befogenheterna som tillsättningsmyndighet samt de befogenheter som den verkställande direktören vidaredelegerat, och själv utöva dem eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon annan anställd än den verkställande direktören.

Artikel 19

Styrelsens ordförande

1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter och ska eftersträva en jämn könsfördelning. Ordföranden och vice ordföranden ska väljas med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.

Om två tredjedelars majoritet inte uppnås i en första omröstning ska en andra omröstning anordnas där ordföranden och vice ordföranden ska väljas med enkel majoritet av de röstberättigade ledamöterna i styrelsen.

Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om han eller hon har förhinder.

2. Ordförandens och vice ordförandens mandatperiod ska vara tre år. Deras mandatperiod får förnyas en gång. Om deras uppdrag som styrelseledamot emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod, upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt.

Artikel 20

Styrelsens sammanträden

1. Ordföranden ska sammankalla till styrelsens möten.
2. Ordföranden ska organisera överläggningarna i enlighet med punkterna på dagordningen. De ledamöter som avses i artikel 17.1 första stycket c och d får inte delta i överläggningar om frågor som rör känslig information om enskilda ärenden, i enlighet med styrelsens arbetsordning.
3. Myndighetens verkställande direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.
4. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens begäran, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av sina ledamöter.

5. Styrelsen ska sammankalla till möten med intressentgruppen minst en gång om året.
6. Styrelsen får bjuda in personer eller organisationer vars synpunkter kan vara av intresse till sina möten som observatörer, däribland ledamöter i intressentgruppen.
7. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller experter vid sammanträdena.
8. Myndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

Artikel 21

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av de röstberättigade ledamöterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.1 b och t samt artiklarna 19.1 och 31.8.
2. Varje röstberättigad styrelseledamot ska ha en röst. Om en röstberättigad ledamot är frånvarande ska vederbörandes suppleant ha rätt att rösta i ledamotens ställe.
3. Myndighetens verkställande direktör ska delta i överläggningarna utan rösträtt.

4. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i styrelsens arbetsordning, särskilt på vilka villkor som en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och på vilka villkor som skriftliga förfaranden ska användas vid omröstning.

Artikel 22

Den verkställande direktörens ansvarsområden

1. Den verkställande direktören ska leda myndigheten och sträva efter att säkerställa en jämn könsfördelning inom myndigheten. Den verkställande direktören ska vara ansvarig inför styrelsen.
2. Den verkställande direktören ska på begäran rapportera till Europaparlamentet om resultatet av sitt arbete. Rådet får uppmana den verkställande direktören att rapportera om resultatet av sitt arbete.
3. Den verkställande direktören ska vara myndighetens rättsliga företrädare.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, särskilt följande:
 - a) Myndighetens dagliga förvaltning.
 - b) Genomföra de beslut som styrelsen antar.

- c) Utarbeta utkastet till det samlade programdokumentet och lämna det till styrelsen för godkännande.
- d) Genomföra det samlade programdokumentet och rapportera till styrelsen om dess genomförande.
- e) Utarbeta utkastet till konsoliderad årlig rapport om byråns verksamhet och lägga fram det för styrelsen för bedömning och antagande.
- f) Utarbeta en åtgärdsplan på grundval av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar, liksom utredningar utförda av Olaf samt överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelsen.
- g) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att det påverkar Olafs behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller, och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp, och, där så är lämpligt, genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa, inklusive ekonomiska, sanktioner.
- h) Utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning för myndigheten och lägga fram den för styrelsen för godkännande.

- i) Utarbeta ett utkast till finansiella regler som är tillämpliga för myndigheten och lägga fram dem för styrelsen.
- j) Upprätta myndighetens preliminära beräkning av inkomster och utgifter som en del av myndighetens samlade programplaneringsdokument och genomföra dess budget.
- k) Fatta beslut om personalförvaltningen i enlighet med det beslut som avses i artikel 18.2.
- l) Fatta beslut om myndighetens interna strukturer, om nödvändigt även delegera uppgifter som kan omfatta myndighetens dagliga förvaltning, samt om nödvändigt ändra dessa, med beaktande av myndighetens verksamhetsbehov och en sund budgetförvaltning.
- m) Där så är lämpligt, samarbeta med unionsbyråer och ingå samarbetsavtal med dem.
- n) Genomföra de åtgärder som fastställts av styrelsen för myndighetens tillämpning av förordning (EU) nr 2018/1725.
- o) Underrätta styrelsen om inlagor från intressentgruppen.

5. Den verkställande direktören ska besluta om det är nödvändigt att placera en eller flera anställda i en eller flera medlemsstater och att upprätta ett sambandskontor i Bryssel för att främja myndighetens samarbete med relevanta unionsinstitutioner och -organ. Innan den verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor eller ett sambandskontor ska vederbörande inhämta ett förhandsgodkännande från kommissionen, styrelsen och den medlemsstat där kontoret ska inrättas. I beslutet ska man ange omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och överlappning av myndighetens administrativa uppgifter. Det kan krävas en överenskommelse om säte med den medlemsstat där det lokala kontoret eller sambandskontoret ska inrättas.

Artikel 23

Intressentgruppen

1. För att underlätta samråd med berörda parter och dra nytta av deras sakkunskap inom de områden som omfattas av denna förordning, ska en intressentgrupp inrättas. Intressentgruppen ska vara knuten till myndigheten och ha en rådgivande funktion.

2. Intressentgruppen ska ta emot förhandsinformation och får på begäran av myndigheten eller på eget initiativ lämna yttranden till myndigheten om
 - a) frågor som rör tillämpningen och efterlevnaden av unionsrätten på de områden som omfattas av denna förordning, inbegripet analyser och riskbedömningar av arbetskraftens rörlighet över gränserna enligt artikel 10,
 - b) utkastet till den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten om myndighetens verksamhet enligt artikel 18,
 - c) utkastet till det samlade programplaneringsdokumentet enligt artikel 24.
3. Den verkställande direktören ska vara ordförande i intressentgruppen, som ska sammanträda minst två gånger om året på initiativ av den verkställande direktören eller på begäran av kommissionen.
4. Intressentgruppen ska bestå av dels två företrädare för kommissionen, dels tio företrädare för arbetsmarknadsparter på unionsnivå varvid fackföreningar och arbetsgivarorganisationer ska vara lika företrädda, däribland erkända branschspecifika arbetsmarknadsparter på unionsnivå som företräder sektorer som särskilt berörs av frågor om arbetskraftens rörlighet.

5. Intressentgruppens ledamöter och suppleanter ska utnämnas av sina organisationer och utses av styrelsen. Suppleanterna ska utses av styrelsen på samma villkor som ledamöterna, och ska automatiskt ersätta ledamöter som är frånvarande. I möjligaste mån ska en jämn könsfördelning samt en lämplig representation av små och medelstora företag uppnås.
6. Myndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för intressentgruppen. Intressentgruppen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedelars majoritet av sina röstberättigade ledamöter. Arbetsordningen ska godkännas av styrelsen.
7. Intressentgruppen får bjuda in experter eller företrädare för relevanta internationella organisationer till sina sammanträden.
8. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppens yttranden, råd och rekommendationer samt resultaten av dess samråd, förutom när konfidentiell behandling krävs.

Kapitel IV

Upprättandet av myndighetens budget och budgetens struktur

AVSNITT 1

MYNDIGHETENS SAMLADE PROGRAMPLANERINGS-DOKUMENT

Artikel 24

Årlig och flerårig programplanering

1. Varje år ska den verkställande direktören utarbeta ett utkast till samlat programplaneringsdokument som innehåller flerårig och årlig programplanering i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013¹, med beaktande av de riktlinjer som kommissionen fastställt och intressentgruppens råd.
2. Senast den 30 november varje år ska styrelsen anta det utkast till samlat programplaneringsdokument som avses i punkt 1. Den ska överlämna det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari följande år, tillsammans med eventuella senare uppdaterade versioner av det dokumentet.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

Det samlade programplaneringsdokumentet ska anses vara slutgiltigt efter det att unionens allmänna budget slutligen har antagits och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.

3. Det årliga arbetsprogrammet ska innehålla detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och en indikation på hur stora finansiella resurser och personalresurser som anslås till varje åtgärd. Det årliga arbetsprogrammet ska vara förenligt med det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. I programmet ska klart anges vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående räkenskapsår. Styrelsen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet om myndigheten får en ny uppgift inom denna förordnings tillämpningsområde.

Varje betydande ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas i enlighet med samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Styrelsen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till den verkställande direktören.

4. I det fleråriga arbetsprogrammet ska den övergripande strategiska planeringen fastställas, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Där ska också för varje verksamhet anges de indikativa finansiella resurser och personalresurser som anses vara nödvändiga för att uppnå de fastställda målen.

Den strategiska programplaneringen ska uppdateras vid behov, särskilt för att beakta resultatet av en sådan utvärdering som avses i artikel 40.

Artikel 25

Upprättandet av budgeten

1. Den verkställande direktören ska varje år utarbeta ett preliminärt utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för påföljande räkenskapsår, inbegripet tjänsteförteckningen, och översända det till styrelsen.
2. Det preliminära utkastet till beräkning ska baseras på målen i och de förväntade resultaten av det årliga programplaneringsdokument som avses i artikel 24.3, och i enlighet med principen om resultatbaserad budgetering ska där beaktas vilka ekonomiska resurser som behövs för att uppnå dessa mål och förväntade resultat.
3. På grundval av detta preliminära utkast till beräkning ska styrelsen anta ett utkast till beräkning av myndighetens inkomster för påföljande räkenskapsår och översända det till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska vidarebefordra utkastet till beräkning till budgetmyndigheten, tillsammans med förslaget till unionens allmänna budget. Utkastet till beräkning ska också göras tillgängligt för myndigheten.
5. På grundval av utkastet till beräkning ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den betraktar som nödvändiga med tanke på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget från unionens allmänna budget till myndigheten.
7. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning.
8. Styrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten blir slutlig när unionens allmänna budget slutligen antas, och ska vid behov anpassas i enlighet därmed.
9. Alla byggnadsprojekt som kan komma att påverka myndighetens budget väsentligt ska omfattas av delegerad förordning (EU) nr 1271/2013.

AVSNITT 2

REDOVISNING, GENOMFÖRANDE OCH KONTROLL AV MYNDIGHETENS BUDGET

Artikel 26

Budgetens struktur

1. Alla myndighetens inkomster och utgifter ska beräknas för varje räkenskapsår och redovisas i myndighetens budget. Räkenskapsåret ska motsvara kalenderåret.

2. Inkomster och utgifter i myndighetens budget ska balansera varandra.
3. Utan att det påverkar andra medel ska myndighetens inkomster inbegripa
 - a) ett bidrag från unionen som finns infört i unionens allmänna budget,
 - b) eventuella frivilliga ekonomiska bidrag från medlemsstaterna,
 - c) eventuella bidrag från tredjeländer som deltar i myndighetens arbete, i enlighet med artikel 42,
 - d) eventuell unionsfinansiering via delegeringsavtal eller särskilda bidrag, i enlighet med de budgetregler för myndigheten som avses i artikel 29 och med bestämmelserna i relevanta instrument till stöd för unionens politik,
 - e) avgifter för publikationer och tjänster som tillhandahålls av myndigheten.
4. Myndighetens utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 27

Budgetgenomförandet

1. Den verkställande direktören ska genomföra myndighetens budget.
2. Den verkställande direktören ska varje år till budgetmyndigheten skicka alla uppgifter som rör resultatet av utvärderingsförfarandena.

Artikel 28

Redovisning och förfarande för att bevilja ansvarsfrihet

1. Myndighetens räkenskapsförare ska översända de preliminära räkenskaperna för räkenskapsåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och till revisionsrätten senast den 1 mars det påföljande räkenskapsåret (år N + 1).
2. Senast den 1 mars år N + 1 ska myndighetens räkenskapsförare också förse kommissionens räkenskapsförare med de begärda räkenskaperna som ska tjäna som underlag för konsolideringen, på det sätt och i det format som kommissionens räkenskapsförare anger.
3. Senast den 31 mars år N + 1 ska myndigheten översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser om myndighetens preliminära räkenskaper för år N ska myndighetens räkenskapsförare upprätta myndighetens slutliga räkenskaper på eget ansvar. Den verkställande direktören ska överlämna denna till styrelsen för ett yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper för år N.

6. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 juli år N + 1 skicka de slutliga redovisningarna för år N till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med styrelsens yttrande.
7. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller myndighetens slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.
8. Senast den 30 september år N + 1 ska den verkställande direktören skicka ett svar till revisionsrätten om de iakttagelser som den framfört i sin årsrapport. Den verkställande direktören ska också skicka detta svar till styrelsen och till kommissionen.
9. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran, i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen, för parlamentet lägga fram alla uppgifter som krävs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för år N ska förlöpa smidigt.
10. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja den verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 29
Budgetregler

Styrelsen ska anta myndighetens budgetregler efter samråd med kommissionen. De får inte avvika från delegerad förordning (EU) nr 1271/2013, såvida detta inte särskilt krävs för myndighetens verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

Kapitel V
Personal

Artikel 30
Allmänna bestämmelser

Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren samt de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal.

Artikel 31
Verkställande direktör

1. Den verkställande direktören ska anställas som tillfälligt anställd vid myndigheten enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren.
2. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen från en förteckning över kandidater som föreslagits av kommissionen efter ett öppet och transparent urvalsförfarande. Den utvalda kandidaten ska uppmanas att göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara frågor från parlamentets ledamöter. Denna diskussion får inte i onödan fördröja utnämningen av den verkställande direktören.
3. I det avtal som sluts med den verkställande direktören ska myndigheten företrädas av styrelsens ordförande.
4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Före mandatperiodens utgång ska kommissionen göra en utvärdering som beaktar den verkställande direktörens arbetsinsats och myndighetens framtida uppgifter och utmaningar.
5. Styrelsen får, med beaktande av den utvärdering som avses i punkt 4, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång och med högst fem år.

6. En verkställande direktör vars mandatperiod har förlängts enligt punkt 5, får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid utgången av den sammantagna mandatperioden.
7. Den verkställande direktören får avsättas från sin post endast efter styrelsebeslut. Styrelsen ska i sitt beslut ta hänsyn till kommissionens utvärdering av den verkställande direktörens arbetsinsats, enligt punkt 4.
8. Styrelsen ska fatta beslut om att utse, förlänga mandatperioden för eller avsätta den verkställande direktören med två tredjedelars majoritet av de röstberättigade ledamöterna.

Artikel 32

Nationella kontaktpersoner

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson till nationell expert som utsänds till myndigheten och arbetar vid dess säte, i enlighet med artikel 33.

2. De nationella kontaktpersonerna ska bidra till att utföra myndighetens uppgifter, bland annat genom att underlätta samarbete och informationsutbyte enligt artikel 7 och stöd och samordning för de inspektioner som avses i artikel 8. De ska också fungera som nationella kontaktpunkter för frågor från och om sina medlemsstater, antingen genom att svara direkt på frågorna eller genom att ta kontakt med sina nationella förvaltningar.
3. De nationella kontaktpersonerna ska ha rätt att begära och ta emot all relevant information från sina medlemsstater i enlighet med denna förordning, samtidigt som de fullt ut ska respektera nationell rätt och praxis i sina medlemsstater, särskilt när det gäller dataskydd och reglerna om konfidentiell behandling.

Artikel 33

Utsända nationella experter och annan personal

1. Utöver de nationella kontaktpersonerna får myndigheten på alla områden av sin verksamhet använda andra utsända nationella experter eller annan personal som inte är anställd av myndigheten.
2. Styrelsen ska fatta ett beslut om regler för utsändning av nationella experter, inklusive nationella kontaktpersoner.

Kapitel VI

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 34

Immunitet och privilegier

Protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska gälla för myndigheten och dess anställda.

Artikel 35

Språkordning

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1¹ ska tillämpas på myndigheten.
2. De översättningstjänster som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av Översättningscentrumet.

¹ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

Artikel 36

Öppenhet, skydd av personuppgifter och kommunikation

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten. Inom sex månader efter sitt första möte ska styrelsen anta tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1049/2001.
2. Styrelsen ska fastställa åtgärder för att fullgöra skyldigheterna i förordning (EU) 2018/1725, i synnerhet bestämmelserna om utnämning av ett dataskyddsbud vid myndigheten och de bestämmelser som avser lagenligheten av behandlingen av uppgifter, säkerhet i behandlingen, tillhandahållande av information samt de registrerades rättigheter.
3. Myndigheten får bedriva kommunikationsverksamhet på eget initiativ inom sitt behörighetsområde. Tilldelningen av resurser för kommunikationsverksamhet får inte inverka menligt på det faktiska utförandet av de uppgifter som avses i artikel 4. Kommunikationen ska följa de relevanta planer för kommunikation och informationsspridning som styrelsen antagit.

Artikel 37

Bedrägeribekämpning

1. För att underlätta kampen mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet enligt förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ska myndigheten senast sex månader efter det att den har blivit operationell ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Olaf och anta lämpliga bestämmelser som ska gälla myndighetens samtliga anställda, genom att använda den mall som finns i bilagan till avtalet.
2. Revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revisioner, på grundval av dokument och kontroller på plats, av alla bidragsmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering från myndigheten.

3. Olaf får, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹ göra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med ett bidrag eller ett avtal som finansieras av myndigheten.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, kontrakt, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås av myndigheten innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner revisionsrätten och Olaf befogenhet att utföra sådana revisioner och utredningar, i enlighet med deras respektive befogenheter.

Artikel 38

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

Myndigheten ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga uppgifter som inte är säkerhetsskyddsklassificerade, enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443² och (EU, Euratom) 2015/444³. Myndighetens säkerhetsbestämmelser ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter.

¹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

² Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

³ Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

Artikel 39

Ansvar

1. Myndighetens inomobligatoriska ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden enligt eventuella skiljedoms klausuler i ett avtal som myndigheten ingått.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess avdelningar eller av dess personal under tjänsteutövning.
4. Domstolen ska vara behörig i tvister som rör ersättning för sådana skador som avses i punkt 3.
5. Personalens personliga ansvar gentemot myndigheten ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 40

Utvärdering och översyn

1. Senast den ...* [fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vart femte år, ska kommissionen bedöma myndighetens resultat i förhållande till dess mål, uppdrag och uppgifter. Vid utvärderingen ska man framför allt granska erfarenheterna från medlingsförfarandet enligt artikel 13. Man ska också granska om det finns något behov av att ändra myndighetens uppdrag och verksamhetsområde, inbegripet utvidgning av dess verksamhetsområde till att omfatta branschspecifika behov, och de ekonomiska följderna av en sådan ändring, med beaktande även av unionsbyråernas arbete på dessa områden. Vid utvärderingen ska man också utforska ytterligare rationalisering och samverkan med organ som är verksamma inom området sysselsättning och socialpolitik. På grundval av utvärderingen får kommissionen om det är lämpligt lägga fram lagstiftningsförslag om översyn av denna förordnings verksamhetsområde.
2. Om kommissionen anser att myndighetens fortsatta existens inte längre är motiverad med avseende på dess mål, mandat och uppgifter, får kommissionen föreslå att denna förordning ändras i enlighet med detta eller upphävs.
3. Kommissionen ska meddela resultatet av utvärderingen till Europaparlamentet, rådet och styrelsen. Resultaten av utvärderingen ska offentliggöras.

* EUT: För in datum: fem år efter denna förordnings ikraftträdande.

Artikel 41
Administrativa undersökningar

Myndighetens verksamhet ska vara föremål för Europeiska ombudsmannens undersökningar i enlighet med artikel 228 i EUF-fördraget.

Artikel 42
Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. I den mån det är nödvändigt för att uppnå de mål som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar behörighetsområdena för medlemsstaterna och unionens institutioner, får myndigheten samarbeta med de behöriga myndigheterna i tredjeländer och med internationella organisationer.

För detta ändamål får myndigheten, efter godkännande från styrelsen och kommissionen, upprätta samarbetsavtal med de behöriga myndigheterna i tredjeländer och med internationella organisationer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen eller medlemsstaterna.

2. Myndigheten ska vara öppen för deltagande av tredjeländer som har ingått avtal med unionen i detta syfte.

Det ska, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i första stycket, utarbetas överenskommelser i vilka särskilt karaktär, omfattning och utformning av de berörda tredjeländernas deltagande i myndighetens arbete anges, inklusive bestämmelser om deltagande i myndighetens initiativ, ekonomiska bidrag och personal. När det gäller personalfrågor ska dessa överenskommelser under alla förhållanden vara förenliga med tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren.

3. Kommissionen ska säkerställa att myndigheten arbetar inom ramen för sitt uppdrag och den befintliga institutionella ramen genom att ingå ett lämpligt samarbetsavtal med myndighetens verkställande direktör.

Artikel 43

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga bestämmelserna om de lokaler som ska tillhandahållas för myndigheten i värdmedlemsstaten och de särskilda regler i värdmedlemsstaten som ska tillämpas på den verkställande direktören, styrelseledamöterna, myndighetens personal och deras familjemedlemmar, ska fastställas i ett avtal om säte mellan myndigheten och den medlemsstat där den har sitt säte, som ska ingås efter att ha godkänts av styrelsen och senast den ... [två år efter denna förordnings ikraftträdandedag].

2. Myndighetens värdmedlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att myndigheten ska kunna fungera smidigt och effektivt, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 44

Inledning av myndighetens verksamhet

1. Myndigheten ska inleda sin verksamhet med kapacitet att genomföra sin egen budget senast den ... [två år efter denna förordnings ikraftträdandedag].
2. Kommissionen ska ansvara för inrättandet av myndigheten och dess inledande verksamhet fram till dess att den blir operativ. För detta ändamål gäller följande:
 - a) Till dess att den verkställande direktören tillträder sin befattning efter att ha utnämnts av styrelsen i enlighet med artikel 31, får kommissionen utse en tjänsteman från kommissionen till ställföreträdande verkställande direktör som ska utföra de uppgifter som åligger den verkställande direktören.
 - b) Genom undantag från artikel 18.1 k och till dess att ett beslut enligt artikel 18.2 har antagits ska den ställföreträdande verkställande direktören utöva tillsättningsmyndighetens befogenheter.

- c) Kommissionen får erbjuda bistånd till myndigheten, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver myndighetens verksamhet under den ställföreträdande verkställande direktörens eller den verkställande direktörens överinseende.
- d) Den ställföreträdande verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i myndighetens budget efter att de har godkänts av styrelsen, och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

Artikel 45

Ändringar av förordning (EG) nr 883/2004

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande led införas:

”na) *Europeiska arbetsmyndigheten*: det organ som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁺, och som avses i artikel 74a.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/... av den om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344 (EUT ...).”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som återges i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 74a

Europeiska arbetsmyndigheten

1. Utan att det påverkar administrativa kommissionens uppgifter och verksamhet ska Europeiska arbetsmyndigheten stödja tillämpningen av denna förordning i enlighet med dess uppgifter enligt förordning (EU) .../...⁺. Administrativa kommissionen ska samarbeta med Europeiska arbetsmyndigheten för att samordna verksamheten i samförstånd och undvika allt slags dubbelarbete. I detta syfte ska den ingå ett samarbetsavtal med Europeiska arbetsmyndigheten.
2. Administrativa kommissionen får begära att Europeiska arbetsmyndigheten hänskjuter en fråga om social trygghet som är föremål för medling i enlighet med artikel 13.11 tredje stycket i förordning (EU) .../...⁺.”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordningen som återges i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)).

Artikel 46
Ändringar av förordning (EU) nr 492/2011

Förordning (EU) nr 492/2011 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 26 ska följande stycke läggas till:

”Europeiska arbetsmyndigheten, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning .../...⁺, ska delta i den rådgivande kommitténs möten som observatör, och tillhandahålla tekniska synpunkter och sakkunskap där det är relevant.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/... av den ... om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344 (EUT ...).”

2. Artiklarna 29–34 ska utgå med verkan från och med den dag myndigheten blir operationell i enlighet med artikel 44.1 i denna förordning.

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som återges i dokument PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

3. Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Den rådgivande kommitténs procedurregler av den 8 november 1968 ska fortsätta att gälla.”

4. Artikel 39 ska ersättas med följande:

”Artikel 39

Administrativa utgifter för den rådgivande kommittén ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget i den avdelning som gäller kommissionen.”

Artikel 47

Ändringar av förordning (EU) 2016/589

Förordning (EU) 2016/589 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Organisationen av Euresnätverket mellan kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna.”

b) Led b ska ersättas med följande:

”b) Samarbete mellan kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna för att utbyta relevanta tillgängliga uppgifter om lediga platser, platsansökningar och meritförteckningar.”

c) Led f ska ersättas med följande:

”f) Främjande av Euresnätverket på unionsnivå genom effektiva kommunikationsinsatser från kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna.”

2. I artikel 3 ska följande led läggas till:

”8. *Europeiska arbetsmyndigheten*: det organ som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...⁺.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/... av den om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344 (EUT ...).”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på den förordning som återges i PE-CONS 49/19 (2018/0064(COD)) och inför nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

3. I artikel 4.2 ska andra meningen ersättas med följande:

”Tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning till informationen på Euresportalen och till de stödtjänster som finns på nationell nivå ska säkerställas. Kommissionen, Europeiska samordningsbyrån, Euresmedlemmar och Euresamarbetspartner ska fastställa hur detta ska säkerställas, med hänsyn till deras respektive skyldigheter.”

4. Artikel 7.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Europeiska samordningsbyrån, som ska inrättas inom Europeiska arbetsmyndigheten och som ska ansvara för att biträda Euresnätverket vid utövandet av dess verksamhet.”

b) Följande led ska läggas till:

”e) Kommissionen.”

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”Europeiska samordningsbyrån ska biträda Euresnätverket i dess verksamhet, särskilt genom att i nära samarbete med de nationella samordningskontoren och kommissionen utveckla och utföra följande verksamhet:”.

ii) I led a ska led i ersättas med följande:

”i) som systemansvarig för Euresportalen och it-tjänster i samband därmed, definitionen av användarnas behov och verksamhetskrav som ska översändas till kommissionen för drift och utveckling av portalen, inbegripet system och förfaranden för utbyte av lediga platser, platsansökningar, meritförteckningar och styrkande handlingar samt annan information, i samarbete med andra relevanta tjänster, nätverk eller initiativ för information och rådgivning inom unionen,”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Europeiska samordningsbyrån ska ledas av Europeiska arbetsmyndigheten. Europeiska samordningsbyrån ska upprätta en regelbunden dialog med företrädare för arbetsmarknadens parter på unionsnivå.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Europeiska samordningsbyrån ska, efter att ha hört den samordningsgrupp som avses i artikel 14 och med kommissionen, utarbeta sina fleråriga arbetsprogram.”

6. Artikel 9.2 b ska ersättas med följande:

”b) samarbete med kommissionen, Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna om platsförmedling inom den ram som fastställs i kapitel III.”

7. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

”1. Samordningsgruppen ska bestå av företrädare på lämplig nivå för kommissionen, Europeiska samordningsbyrån, och de nationella samordningskontoren.”

8. I artikel 16 ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna ska tillsammans med kommissionen och Europeiska samordningsbyrån undersöka alla möjligheter att ge unionsmedborgare företräde vid tillsättningen av lediga tjänster för att åstadkomma balans mellan tillgång och efterfrågan på arbetskraft inom unionen. Medlemsstaterna får vidta åtgärder som krävs för det ändamålet.”

9. Artikel 19.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, med kommissionen och med Europeiska samordningsbyrån när det gäller de nationella systemens interoperabilitet och den europeiska klassificering som kommissionen har tagit fram. Kommissionen ska hålla medlemsstaterna underrättade om utvecklingen av den europeiska klassificeringen.”

10. Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Utbyte av information om flöden och mönster

Kommissionen och medlemsstaterna ska övervaka och offentliggöra flöden och mönster i arbetskraftens rörlighet inom unionen på grundval av rapporter från Europeiska arbetsmyndigheten som bygger på statistik från Eurostat och tillgängliga nationella uppgifter.”

Artikel 48
Upphävande

Beslut (EU) 2016/344 ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag myndigheten blir operationell i enlighet med artikel 44.1 i denna förordning.

Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 49
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

VERKSAMHET FÖR DET FORUM SOM HAR INRÄTTATS I ENLIGHET MED ARTIKEL 16.2

För att stödja myndighetens mål när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete ska forumet särskilt sträva efter att

- i) öka kunskapen om odeklarerat arbete, även i fråga om orsaker, regionala skillnader och dess gränsöverskridande aspekter, genom utbyte av definitioner och genom gemensamma begrepp, evidensbaserade mätverktyg och främjande av jämförande analyser samt utveckla den ömsesidiga förståelsen av olika system och rutiner för att bekämpa odeklarerat arbete och analysera hur verkningsfulla olika politiska åtgärder är, bland annat förebyggande åtgärder och sanktioner,
- ii) underlätta och utvärdera olika former av samarbete mellan medlemsstaterna och, i förekommande fall, tredjeländer, såsom personalutbyte, användning av databaser, gemensam verksamhet och gemensam utbildning, samt inrätta ett system för informationsutbyte för administrativt samarbete med hjälp av en särskild modul för odeklarerat arbete inom ramen för informationssystemet för den inre marknaden,
- iii) utveckla verktyg, t.ex. en kunskapsbank, för effektivt utbyte av information och erfarenheter, ta fram riktlinjer för tillsyn, anvisningar om god praxis och gemensamma principer för inspektioner för att bekämpa odeklarerat arbete samt gemensamma aktiviteter såsom europeiska kampanjer, och utvärdera erfarenheter av sådana verktyg,

- iv) utveckla ett program för ömsesidigt lärande för att fastställa bästa praxis på alla områden som är relevanta för bekämpning av odeclarerat arbete och organisera inbördes utvärderingar för att följa framstegen med att bekämpa odeclarerat arbete i de medlemsstater som väljer att delta i sådana utvärderingar,
 - v) utbyta information om de nationella myndigheternas erfarenheter av tillämpning av unionsrätt som är relevant för att bekämpa odeclarerat arbete.
-